

Eva Hotová – životopis

Eva Hotová se narodila 12. 12. 1946 v Kobylnicích. Nebyli jí ani dva roky, když nastal komunistický převrat. Její dětství tedy kopíruje nástup a počátky komunistické éry u nás. Na své dětství však vzpomíná jen v dobrém. Téměř každé slunečné odpoledne trávila venku s kamarády z ulice, na které bydlela. Dvakrát týdně docházela na cvičení společně s dalšími dvaceti dětmi do Kobylincké sokolovny. Její matka pracovala u sedláka na poli, a tak Eva společně s jejími dvěma sourozenci hlídala často svého mladšího bratra.

Když začala docházet na základní školu, vedla si dobře. Domů nosila velmi dobré známky, ale také poznámky za to, že často vyrušovala a povídala si se svými spolužáky. Po základní škole snila o tom, že se vyučí tkadlenou, a po exkurzi v továrně Mosilana již byla zcela rozhodnutá, kam bude její studium pokračovat. Po třech letech vyučení tkadlenou se domluvila s kamarádkami, že by chtěly začít na večerní průmyslové škole. Po dalších třech letech studia se v roce 1968 na jaře vdala a třetí ročník dodělala v jiném stavu. Narození jejího prvního syna byl jeden z Eviných nejkrásnějších zážitků, ale to ještě nečekala, že toto štěstí zažije v budoucnu ještě dvakrát. Po tom, co těhotná dodělala maturitu, šla pracovat do kanceláře, kde zůstala až do důchodu. Svou práci milovala.

Milovala cvičení a miluje ho dodnes, proto svůj volný čas v mládí trávila tak, že vedla právě kurzy cvičení. Od svého narození žije v obci Kobylnice, a proto se podílela na mnoha místních akcích. Pořádala například babské hody, kde každý rok pravidelně a velmi ráda chodila za stárku, dělala estrády a hrávala menší divadelní scénky

V devátém ročníku poprvé vyrazila z domu a jela na tábor do Jeseníků, na který jí zůstaly nádherné vzpomínky a nikdy na tyto zážitky nezapomene. Vzpomíná také na to, jak jezdili na zájezdy na hory, jak se učili lyžovat a jak každý večer v chatě hráli všichni dospělí i děti spoustu stolních her. S cestovní kanceláří navštívila například i Bulharsko.

O politiku se Eva příliš nezajímala. Často ji přemlouvali, aby vstoupila do komunistické strany, ale nikdy tak neučinila. Nevěřila tomu a nechtěla na to přistoupit. Byla ovšem pionýrka.

Sametová revoluce ji vůbec nijak neovlivnila. Neviděla v ní žádný význam a nijak se jí neúčastnila, ale i přes to má na podobné věci silné vzpomínky. V srpnu roku 1968 ji vyděsil rachot, který nešel přeslechnout. Manžela jí odvedli Rusové, kteří je v té době obsadili. Těhotná paní Hotová pozorovala jak jejího manžela s rukama nahoře odvádí se samopaly v ruce. Na toto období vzpomíná nerada, ale vše dobře dopadlo.

I přes to všechno prožila krásné a šťastné mládí. Dnes na svůj život vzpomíná hlavně v dobrém a vypráví o něm nejen svým vnoučatům a dětem, ale i nám.

A co by nám chtěla vzkázat? Važte si života. Je velmi krátký a uteče jako voda. Travte čas společně, sportujte, hrajte hry a dělejte co vás baví, ať máte ve stáří na co vzpomínat a ať máte co vyprávět.